

Dagbladet
24. 2. 92

peiske land.

STEINAR
HANSSON

I KULTURBILDET

Han gjentok resignasjonen i TV-programmet om 1976 mandag kveld. Samtidshistorikeren overlater til neste generasjon å forstå hvordan det anti-autoritære opprøret fra 1968 kunne slå over i sin totalitære motsetning og få et så sterkt tak på opplyst ungdom og intellektuelle.

■ ■ Undringen hos oss andre blir ikke mindre når vi i samme fjernsynsprogram bivåner sjefsideo-logen bak ml-bevegelsen framført i fri dressur. Hvordan kunne tusenvis av akademikere og forfattere, et folks åndelige veiledere, falle for denne fyren? Jeg har ennå til gode å høre Tron Øgrim uttale noe som er seriøst sant.

■ ■ I flere år preket han væpning, revolusjon og kadderdisiplin og utviste nese-grus beundring for Europas mest tilbakeliggende statsdannelse og vårt århundres største masse-mordere. Alt han sa og skrey var galt. Den gangen var det ingen spøk, for stilen var truende og metodene brutale. Han ville for alvor gjøre Norge til et stalinistisk diktatur, og han fikk sine disipler til å hylle Pol Pot mens bildene av hodeskallene strømmet inn fra Kambodsjas massegraver.

■ ■ Nei, det er ikke lett å forstå hvordan Tron Øgrim kunne få noen til å følge seg. Men det er like vanskelig å forstå at han også i dag er populær. Ja, en av landets mest brukte rikssynsere. Man kan knapt skru over til et debattprogram i radio eller TV, eller åpne et blad eller en avis uten at han er der som inviterert allviter - om alt fra revolusjoner til vin og litteratur. Han serverer så tullete analyser om det meste at det er vanskelig å skjønne hvorfor han benyttes - hvis det ikke var fordi hans bakgrunn er så gresselig rød at det pirrer et underholdningslystent publikum å se en fordums revolusjonær forvandlet til en regelrett klovn.

■ ■ Det er selvfølgelig bedre for oss at Tron Øgrim og hans kampfelle Jon Michellet har endt opp som medienes tøysekopper enn at de fikk makt til å felle dødsdommer. Men når Øgrim inviteres til å være orakel om seriøse emner, slik som i TV-programmet om året 1976, er han like ubrukelig som om Pol Pot skulle settes til å skrive Kambodsjas historie.

ti
H
h
sk
sil
de
læ
rel
s
dei
Hv
har
hvi
star
der
ken
har
for
hol
let?
I
star
vik
like
I
og
å
bo
bil
st
v
H
m
fal

M

I
der
het
seg
tell
Mo
ster
desi
mot
M
helt
Eg
som
som
sjert
en i
at
mot
Bø
til d
nutt
brak
ter s
vent
«Eg s
«D
anne

Si

**Unde
«Hilr**

I sin a
ken i I
rer» C
fra mi
med n
«Ny st
ter»
Arbei
■ ■
raturl
re tid
forsø
ne o
dere
ann
ånda

101264